

GAZETA RADOMSKA

WYCHODZI CODZIENNIE.

REDAKCJA otwarta codziennie prócz świąt i niedziel od godziny 12 do 4 po południu.

ADMINISTRACJA otwarta codziennie prócz świąt i niedziel od godziny 9 do 3 po południu.

Adres Redakcji i Administracji: ulica Łubelska Nr. 51.

PRZEDPŁATA

miesięcznie:
w Radomiu 2 korony
za odn. do domu 25 h.
z przes. poczt. 2.50 h.
Egzem. pojed. 10 hal.

OGŁOSZENIA

za wiersz petitowy
lub jego miejsce:
1-sza strona 1 kor.
Nekrologi 40 hal.
Reklamy 60 hal.
IV-ta strona 20 h.

Komunikat austriacki.

Wiedeń. Urzędowo 13 listopada. Na froncie wschodnim: Front arcyks. Karola: W okolicy Orsowy, na trakcie, wiodącym przez przełęcz Szurduk i na południo-wschód od przełęczu Poerostorony (Czerwona Wieża) nieprzyjaciel daremnie szturmował nasze wojska. Na północo-zachód od Campolung oddział wojsk sprzymierzonych wyrzucił Rumunów z zacięcia bronionej miejscowości Condesti. Po obu stronach Soosmezoe odparto kilka ataków rumuńskich. W odcinku gór Toelgyes wojska austro-węgierskie i niemieckie zajęły szturmem górę Bitca Arsurilor. Na północ od Hollo załamały się ataki silnych oddziałów rosyjskich, które rzucone zostały przeciw naszym kolumnom na południo-wschód od Toelgyes i pod Belbor.

Front ks. Leopolda baw.: Nie było ważniejszych wydarzeń.

Na froncie włoskim i bałkańskim: Nic ważnego.

Wydarzenia na morzu: W nocy z 12 na 13 bm. hydroplany nasze obrzuciły bombami zakłady fabryczne w Pontelagoseuro i urządzenia kolejowe w Rawennie. Sutek był niszczący. W pierwszej miejscowości trafiono w dwie rafinerje cukru, w rafinerję siarki, w elektrownię i most kolejowy, zauważono kilka pożarów. W Rawennie trafiono w dworzec kolejowy. Wszystkie samoloty powróciły cało.

Komunikat bułgarski.

Sofja. (BK.) Urzędowo dn. 12 b. m.: Front macedoński: Na zachód od kolei Monastyr—Florina żywy ogień armatni. Na wschód od linii kolejowej i łuku Cerny przez cały dzień i część nocy na 12 b. m. trwała zacięta walka. Wszystkie ataki nieprzyjaciela załamały się. Natomiast udało się nieprzyjacielowi utrzymać się na wzgórzach, które wznoszą się przed naszymi pozycjami na północo-wschód od Połog. Na froncie Moglenicy słaby ogień armatni i minowy. Na zachód od Wardaru ożywiony ogień armatni. Na wschód od Wardaru i u stóp Belasica Planina spokój. Na froncie Strumy ogień armatni i starcia patroli.

Front rumuński: Nad Dunajem nic nowego. W Dobrudży starcia na czołowych pozycjach naszych wojsk, bez ważniejszych wydarzeń.

O sytuacji wojennej

Londyn. (BK.) Asquith powiedział na początku swej mowy w Guildhall: Nasza flota pilnuje nieustannie dróg, któreimi nieprzyjaciel sprawadza swe zapasy. W ciągle wzrastającym ataku wojska nasze nigdy wymowniej nie dowiodły na różnych placach boju swego prawa do najlepszych tradycji naszej przeszłości. W tytanicznych zapasach nad Somme zyskują ciągle na terenie. W Salonikach, Egipcie i Mezopotamji, w Afryce wschodniej sukcesy ich są podobne. Ramię przy ramieniu walcząca przy nas nad Somme Francja zniszczyła w ciągu mniej więcej 14 dni cały owoc potężnych 8-miesięcznych wysiłków nieprzyjaciela pod Verdun, które go drogo kosztowały. Włochy posuwają się stale ku Tryjestrowi. Ro-

sja z niemalejącą siłą spełnia swe kolosalne zadanie. Naszemu rumuńskiemu sprzymierzeńcowi oddajemy szczególny trybut wdzięczności i podziwu z powodu wspaniałego, upartego utrzymania swego frontu. Serbowie spełniają rolę i nigdy zaszczytniej nie rozwijali niepokonalnych właściwości swej rasy.

Sofja. (BK.) „Utro” donosi, że prezydent ministrów Radosławow oświadczył na poufnym zebraniu posłów partji rządowej: Ogólna sytuacja jest bardzo zadawalniająca. Wypadki na placach boju rozwijają się w ten sposób, że decydujące rozstrzygnięcia na rzecz ententy wydają się wykluczone. Państwa centralne pewne są swego zwycięstwa. Wojna może być ukończona, bez konferencji pokojowej. Wszystkie ziemie, na których żołnierz bułgarski przelewa swą krew, pozostaną bułgarskimi.

Zatopienie parowca amerykańskiego

Madryt. (Tel. iskrowy zastępcy BK.) Pisma donoszą o zatopieniu amerykańskiego parowca „Columbja” (858 tonn) przez niemiecką łódź podwodną, niedaleko Corana. Ładunek składał się z miedzi, stali i tłuszczów. Załoga została uratowana i opowiadała, że d. 6 b. m. okręt zatrzymany został pod Cap Finistere. Ponieważ wsiadanie na łódzie ratunkowe z powodu burzy było niebezpieczne, przeto łódzie czekały przez 2 godziny, zanim załoga na nie wsiadła.

Nominacja arcyksięcia Karola

Wiedeń. (BK.) Dziennik rozporządzeń wojskowych donosi o zamianowaniu arcyks. Karola Franciszka Józefa generał-pułkownikiem i wielkim admirałem, tudzież o nominacjach i awansach wielu oficerów.

Manifestacja posłów polskich w Krakowie.

Olbrzymia demonstracja we Lwowie

Kraków. (B. K.) Wczoraj odbyła się manifestacja Koła polskiego w Sejmie galicyjskim, z powodu proklamowania niepodległej Polski i zapowiedzianego rozszerzenia praw samorządnych Galicji. Miasto było świątecznie udekorowane. Po uroczystem nabożeństwie dziękczynnem, w którym brali udział polscy członkowie Izby panów, Rady państwa i Sejmu, jako też naczelnicy władz wojskowych i cywilnych, członkowie Koła sejmowego udali się do przybranej odświętnej sali Rady miejskiej, gdzie w południe odbyło się uroczyste posiedzenie Koła polskiego, w którym brali udział także członkowie Naczelnego Komitetu Narodowego. Prezes Koła, dr. Biliński, uroczystem przemówieniem wyraził najgorętszą podziękę i hołd dla Monarchy, który wspólnie ze swym potężnym sprzymierzeńcem stał się założycielem państwa polskiego oraz głęboką wdzięczność za zapowiedziane rozszerzenie autonomji Galicji. Słowa dr. Bilińskiego, który wyraził także serdeczne życzenia pod adresem Warszawy, podziw i wdzięczność dla Legionów Polskich, nadto okrzyki mówcy na cześć Cesarza i wolnej niepodległej Polski były z entuzjazmem podejmowane. Koło polskie postanowiło wysłać oświadczenie dziękczynne do Cesarza.

Lwów. (BK.) Wśród niesłychanego natłoku publiczności odbył się tu wielki, patriotyczny pochód, w którym wzięto udział przeszło 10,000 osób.

Asquith o Polsce.

Amsterdam. „Nieuwe Courant” zwraca uwagę, że Asquith, przemawiając na do rocznym bankiecie w Guildhall, wspominał o przyszłych losach północnej Francji i Belgji, ale ani słowem nie potrącił o Polskę, chociaż przemawiał w dwa dni po ogłoszeniu aktu o wskrzeszeniu państwowości polskiej. „Nieuwe Courant” zaznacza, że chociaż milczenie to nie oznacza zgody na fakt dokonany, można jednak uważać je za wypowiedziane po cichu zdanie: O tem możemy jeszcze pomówić.

Zakłady o pokój.

Berno. Pisma szwajcarskie donoszą z Londynu. U „Lloyda” stoją obecnie zakłady, że pokój zawarty zostanie przed upływem roku: 60: 100. wobec 30: 100. przed dwoma tygodniami.

Pierwszy wiec polityczny w Radomiu.

Ogrom zadań, jakie wyłoniły się przed nami skutkiem proklamacji państwa polskiego, konieczność wymiany zdań i zorientowania się na nowej drodze naszego narodowego życia, wywołały niedzielne zebranie publiczności.

Rozchwytno momentalnie bilety wejścia, w parę godzin po ich nadesłaniu do miejsc wydawania, świadczyło o ogromnym zainteresowaniu, jakie zapowiedź wiecu wywołała w miasto.

Już o godz. 7 wieczorem w niedzielę wielka sala Ligi Kobiet zaczęła się wypełniać. Tłumy tych, co biletów otrzymać nie zdołali, stały na podwórku.

Spokojny acz podniosły nastrój niepodzielnie panował na sali. W dowód czci dla Tego, który pierwszy wystąpił czasu obecnego do walki o Niepodległość, zebrani przybrali się w kartki z napisem: „Niech żyje Józef Piłsudski!”

Punktualnie o godz. 8 m. 10 dr. Stanisław Kelles-Krauz, w imieniu organizatorów zebrania, zagaił posiedzenie. Mówił o ważności chwili, o ogromie pracy nas czekającej—o tem, jak musimy zwalczać przeszkody w budowie własnej państwowości tak zewnątrz jak i wewnątrz nas leżące. Musimy się pozbyć wszystkich cech i śladów niewolnictwa, które stuletnia niewola wyrzyła w sercach naszych, mówił otwierając pierwszy radomski wiec w Niepodległej Polsce. Poczem zaprosił na przewodniczącego zebrania inż. Antoniego Kamińskiego, który ze swej strony na asesorów wezwał pp. inż. Bolesława Epsteina, mec. Lucjana Szwańskiego, inżyn. Witolda Smyjewskiego i E. Biniaszewskiego.

Pierwszy głos zabrał p. Jan Dębski, wygłaszając referat na temat „Z dziejów polityki niepodległościowej”. Skreśliwszy treściwie bieg krwawej drogi pokoleń poprzednich w niustannym ich dążeniu do odzyskania niepodległego bytu państwowego, przeszedł do chwil najbliższych. Przesuwał się przed słuchaczami obraz krwawych i często rozpaczliwych zapasów idei niepodległościowej, podjętej przez twórcę Legionów—Józefa Piłsudskiego, poczawszy od mrówczej jego pracy w kołach konspiracyjnych organizacji wojskowych, poprzez krwawe boje, ofiarę krwi, bojażń i niechęć często własnych braci do dzisiejszych tryumfów. Rzęsiste oklaski nagrodziły mówcę za piękne przemówienie.

Następny referat: „Polska a Rosja” wygłosił p. Konrad Raniecki. Mówca przedstawił ekspansję Rosji na zachód, jej gniotący i niszczący stosunek do Polski, ideę Iwana Kality, zbierania ruskiej ziemi, do której liczone obszary polskie aż po Karpaty, po Gniezno. W dniu tworzenia państwa polskiego uświadomić sobie musimy, że od wschodu będzie nam grozić zawsze niebezpieczeństwo, że wysiłki Rosji do ponownego zagarnięcia kraju naszego nie ustaną. Musimy wystawić silną armję, któraby stojąc na granicach państwa naszego broniła go od nowego potopu.

Armję tę winien stworzyć Rząd Polski. Entuzjastyczne oklaski świadczyły o solidaryzowaniu się sali z mówcą.

Mecenas Jan Wigura mówił o „Zadaniach chwili obecnej”. Na wstępie poświęcił słów parę tym, którym nie dane było oglądać dnia radosnego, a którzy legli w walce o Niepodległość. I wezwał mówca zebranych do oddania czci i hołdu niezarośłym jeszcze mogiłom ofiarnych bojowników naszych. W milczeniu powstałi zebrani—oddając w ten sposób cześć poległym.

Następnie mówił o konieczności stworzenia silnego rządu polskiego, któryby powołując armję—a kadry jej tworzyć winny Legiony polskie—stanowił o bezpieczeństwie i sile państwa, Winny zniknąć wszelkie „filstwa” i „orientacje”, praca nad budową państwa winna być treścią życia naszego pokolenia. Mówca zakończył okrzykiem „Niech żyje niepodległe państwo polskie, niech żyje rząd polski, niech żyje armja polska!”, entuzjastycznie podjętym przez salę.

Nawiązała się silna więź między mówcami a salą, jedna idea, jedna myśl, głębokie zrozumienie nowych obowiązków, silny rząd, demokratyczny sejm i bohaterka armja—to hasła, które wiec niedzielny rzucił.

Na zakończenie zebrania przewodniczący inż. Antoni Kamiński przedłożył rezolucję, owacyjnie przyjętą okrzykami i oklaskami.

Rezolucja ta brzmi:

„Zebrani na zgromadzeniu publicznym w Radomiu dnia 12 listopada uchwalają:

Uważając ogłoszenie manifestu z dn. 5 listopada za powołanie do życia Państwa Polskiego, żądamy jaknajprzyszybszego stworzenia Rządu Polskiego o wszystkich jego funkcjach i atrybutach (oklaski), Rządu, któryby wezwał Naród do czynu zbrojnego przeciw Rosji, wyrażonego w formie Wojska Polskiego, którego podstawą są bohaterskie Legiony (oklaski i okrzyki: „niech żyją!”), oraz wezwał demokratyczne przedstawicielstwo polityczne Narodu—konstytucyjny Sejm Polski”.

Burzą oklasków przyjęto powyższą rezolucję.

IX Zjazd G. K. R.

W dniu 8-ym b. m. odbyło się w Lublinie posiedzenie IX-go z kolei zjazdu delegatów Głównego Komitetu Ratunkowego. Zjazd zagaił Wice-prezes p. Jan Stecki w obecności przedstawiciela Zarządu Wojskowego Komisarza Rządowego d-ra Jampolskiego, oraz 34 delegatów.

Porządek dzienny obejmował sprawy, dotyczące Wydziałów: Ogólnego, Rolniczego, Dobroczynnego, Przemysłowego, Hadlowego, Finansowego, Sanitarnego, Budowlanego, Kredytowego i Szacunkowego.

Wysłuchano komunikatów przedstawicieli Komitetu Książęco - Biskupiego Krakowskiego, Rady Głównej Opiekuńczej oraz Komitetów Ratunkowych powiatów Kowelskiego i Włodzimiersko-Wołyńskiego.

Prezydium złożyło szczegółowe sprawozdanie ze swojej działalności w pa-

dzierniku. Znaczną część posiedzenia poświęcono sprawie aprowizacji bezrolnej ludności. Po obszernej dyskusji stwierdzono konieczność zasadniczego określenia stanowiska Komitetów Ratunkowych w tej mierze.

Termin następnego zjazdu wyznaczono na 18, 19 i 20 grudnia r. b.

Z ruchu wyborczego.

Nadzwyczajne Ogólne Zebranie Handlowców. W dniu 11 b. m. odbyło się zebranie u Handlowców, zwołane w celu wypowiedzenia się Stowarzyszonych co do stanowiska, jakie Handlowcy mają zająć wobec wyborów do Rady Miejskiej. Jak to było do przewidzenia jednomyślności poglądów nie dało się osiągnąć i w rezultacie 29 głosami przeciwko 20 uchwalono obesać tak nazwany Blok Wyborczy, t. j. organizację powołaną do życia przez dwa kluby miejscowe, Resursę Rzemieślniczą i kilka innych jeszcze Stowarzyszeń, stojących na gruncie politycznej bierności: Niespodziankę natomiast stanowił wybór delegatów, przeszli bowiem znaczną większością głosów, pp.: Czoj, dr. Kelles-Krauz i Normark, którzy wyrażnie zaznaczyli, iż polityczne i społeczne ich poglądy nie zupełnie pokrywają się z poglądami Bloku. Obrady, mimo krańcowo przeciwnych stanowisk jakie zajmowali niektórzy poszczególni mówcy, toczyły się spokojnie. Jedynym przykrym zgrzytem była chwila, gdy po wstępnym podniosłem słowie, poświęconem aktowi 5 listopada, a wygłoszonem przez kol. E. Czoja i po okrzykach, jakie się rozległy na cześć dawniejszych i obecnych bojowników, jeden ze stowarzyszonych wstał i odczytał anonimową odezwę, protestującą przeciwko „narzuceniu” Polsce niepodległości i piętnującą tych, którzy współdziałali jej uzyskaniu; wystąpienie to Zebranie przyjęło grobowym milczeniem.

W zakończeniu Zebrania na listę składek na rzecz przyszłego Skarbu Narodowego wpisano jeszcze kilka znaczniejszych ofiar. Ogólna suma wpisanych już składek dosięgła rb. 700.

W sprawie reklamacji i listy V kurji. Odnośnie do naszych informacji, zamieszczonych w poprzednim numerze p. t. „Beczność wyborcy”! otrzymujemy od prezydenta miasta, p. T. Przyłęckiego następujące wyjaśnienia:

1. Listy wyborcze wszystkich kurji będą urzędownie wyłożone jedynie w magistracie, co nie przeszkadza, że każdy Komitet Wyborczy będzie mógł prywatnie posiadać powyższe listy;

2. Lista wyborców V kurji tak, jak i listy innych kurji, będzie z urzędu ułożona przez magistrat, lecz pożądanym jest, aby wobec braku ścisłego materiału dla powyższej kurji, celem dokładnego ułożenia listy, wyborcy V kurji zgłaszali swoje prawa wyborcze do wniesienia na listy, co może być skutecznie i drogą reklamacji;

3. Zgłoszenia V kurji magistrat przyjmować będzie do dnia 15 b. m. w godzinach biurowych, a po tym terminie wyborcy winni się zgłaszać w drodze reklamacji do odnośnych Kom-

oji reklamacyjnych, które będą czynne w godzinach od 8 rano do 1 w południ, i od 3 po południu do 7 wieczór.

Posel kempicki składa mandat do Dumy.

W „Kurjerze Polskim“ czytamy:

Szanowny Panie Redaktorze!

Upraszam o łaskawe umieszczenie w powyższym Jego piśmie niniejszego mego oświadczenia:

Z chwilą ogłoszenia niepodległego państwa polskiego, dalszy udział Polaków w rosyjskich ciałach prawodawczych stracił wszelką rację i sens polityczny. Faktycznie nie brałem udziału w pracach Dumy od początku wojny; zostałem nawet, w kwietniu r. b., wykluczony z Koła Polskiego, (ale nie z Dumy) przez pozostałych w Petersburgu członków tego Koła: dziś uważam za wskazane podać do wiadomości, z jednej strony — mych wyborców, z drugiej — Prezydium Dumy, że składam oficjalnie mandat poselski, którym byłem zaszczycony w r. 1912.

Racz, Szanowny Panie Redaktorze, przyjąć wyrazy mego wysokiego szacunku.

M. Kempicki.

b. poseł do Dumy z gub. Piotrkowskiej.

BRYLANTY

ZŁOTO, SREBRO NAJLEPIEJ
PŁACI, OKAZYJNIE SPRZEDAJE
J. RUBINSTEJN Radom

LUBELSKA 25.

Z M I A S T A.

Kalendarzyk. *Dziś*: wtorek 14 listopada, Jukunda B. W., Józefata B. W.

Wschód słońca g. 6 m. 47 zachód g. 4 m. 0

— **Pogadanki o samorządzie miejskim**
Przy licznie zgromadzonych w sali Komisji Szkolnej w niedzielę o godzinie 6 ej odbył się drugi odczyt p. J. Dębskiego o rządzeniu się miast. Po skróceniu historii miast w Polsce w okresie niewoli prelo-gent scharakteryzował ustawę samorządu wprowadzanego do nas dzisiaj i wreszcie przeszedł do omówienia haseł, pod którymi winny się odbyć wybory.

Podkreślić trzeba duże zainteresowanie się szerokich warstw robotniczych sprawami poruszanymi w odczytach. Trzeci i ostatni odczyt o rządzeniu się miast, który będzie obejmował działalność społeczno-polityczną Rady Miejskiej i to czego się należy spodziewać po drugiej działalności Rady miejskiej, odbędzie się w przyszłą niedzielę o godzinie 6-iej w sali Komisji Szkolnej.

— **Więści od uchodźców.** Jabłoński Józef prosi Komitet Pomocy robotników zakładów Ostrowieckich w Ostrowcu o za-wiadomienie matki jego Marji Stachury, zamieszkałej w Ostrowcu na Filipowie, że jest zdrowy, pracuje na Ekaterynińskiej kolei, stacja Gryszno. Felek w Kijowie. Proszę o odpowiedź.

Wiktor Pawelec, student politechniki lwowskiej i brat jego Aleksander (Mińsk, ul. Gubernatorska 17 u p. Hryniewiczza) zawiadamiają rodziców w Par-chocinie lub Konimiotach, ziemi Stopnickiej, i pp. Chmielewskich w Rytwianach, że są zdrowi, zabezpieczeni i pracują w

okręgu komunikacji, proszą o listy i odpowiedź przez gazety.

— **Jabłka do odebrania.** W ubiegły czwartek przez pomyłkę włożono na cudzą bryczkę 4 torby jabłek. Jabłka te są do odebrania u właściciela domu Skaryszewska 19.

— **Sprawozdanie kasowe z wieczoru ku czci Wyspiańskiego,** na założenie biblioteki dla rannych i chorych Legionistów polskich.

Dochód: Ze sprzedaży biletów, stosownie do umowy z dyrekcją p. Siekierzyńskiego, ½ ogólnej sumy kor. 767, naddatków kor. 49, dochód z programów kor. 117.60, zarem koron 933.60.

Wydatki: druk programów kor. 25, orkiestra kor. 22.50, drobne wydatki kor. 12, razem kor. 59.50, czystego dochodu kor. 874.10, Za tak pomyślny wynik kasowy, organizatorzy wieczoru składają podziękowanie serdeczne wszystkim tym, którzy przyczynili się do powodzenia wieczoru, a przede wszystkim prasie miejscowej za życzliwe wzmianki, publiczności za wypełnienie sali po brzegi, oraz paniom, sprzedającym bilety i programy.

— **Amatorski teatr dziecienny.** Proszeni jesteśmy o zaznaczenie, że zapowiedziany w Nrze 239 „Gazety“ na dzień 11 b. m. teatr amatorski dziecienny na rzecz wpisów dla niezamożnych uczniów Szkoły Handlowej męskiej, z przyczyn od Komitetu niezależnych, odłożony został na dzień 26 b. m. i zamiast w Resursie Rzemieślniczej, odbędzie się w sali Ligi Kobiet.

— **Statystyka bezpłatnych ambulatorjów Polskiego Komitetu Pomocy Sanitarnej** za okres czasu od 1 do 31 października r. b. włącznie.

Lekarze ordynujący: D-r Stanisław Idzikowski, Dr. Stanisław Piątowski, Dr. Mieczysław Rajs.

Przyjęto chorych ogółem 3519. W tej liczbie ujawniono chorób zakaźnych 67, umieszczono w Szpitalach Komitetu 36, udzielono pomocy w domu 1, udzielono pomocy dzieciom w szkołach 741, pozatem dokonano szczepień ospy 264.

Ambulatorja mieszczą się: N 1 ul. Warszawska Nr. 3, Nr. II ul. Skaryszewska Nr. 48, Nr. III Zamlynie Nr. 3

O armję polską.

Ze źródła urzędowego otrzymujemy następujące ciekawe dane, dotyczące przyszłej armji polskiej:

„Umundorowanie odnowi i połączy w szczęśliwy sposób wspomnienia pełnych sławy żołnierzy polskich z czasów Napoleona I, a zarazem dzisiejszy Legion Polski. Surdut (bluza) podobna będzie do dzisiejszej bluzy legionisty. Na lewem, górnem ramieniu umieszczony będzie orzeł polski metalowy wśród gwiazdy amarantowej. Znak ten znajdował się na chorągiewce lancy ułanów polskich z czasów Napoleona I. Za nakrycie głowy służy konfederatka z orłem polskim w polu amarantowem. Zatrzymują się nadal kamasze wiązane obecnemu legionu polskiego. Jako nakrycie głowy dla kawalerji, oprócz konfederatki, służyć będzie polska czapka ułańska z orłem białym.

Dotychczasowy legion polski służyć będzie za kadry podstawowe dla nowo-tworzącej się armji. W tym celu żołnierze legionisci, którzy w czasie dwuletnich, a zoszczytnych walk nabyli wybitnych cnót żołnierskich, służyć mają w zupełności dla nowej armji“.

Lublin. (BK.) Wczorajszy Dziennik rozporządzeń c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego ogłasza przepisy dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego.

1. **Termin i miejsce zgłoszenia.** Od dnia 22 listopada będą u wszystkich wójtów General Gubernatorswa Lubelskiego wyłożone listy dla osób, które chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska polskiego. W większych miejscowościach i miastach urząda się wedle potrzeby osobne biura zgłoszeń; komendanci obwodów podadzą termin i miejsce otwarcia tych biur za pomocą ogłoszeń. Zgłaszanie ma się odbywać o ile możności u wójta (w biurze zgłoszeń) tej gminy, w której dany ochotnik mieszka.

2. **Przepisy dotyczące wieku.** Do listy zgłoszeń mogą się zapisywać wszyscy Polacy bez względu na język i wyznanie, mieszkający na terytorjum, oswo-bodzonem przez zjednoczone wojska państw centralnych, osiemnaście a najwyżej 45 lat życia. Jeżeliby ochotnik ze względu na swe wykształcenie i stanowisko społeczne nadawał się do zajęcia w przyszłości stanowiska oficera, wówczas można przesunąć granice wieku aż do ukończonego 50 roku życia.

3. **Wykluczeni od wstąpienia.** Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci, którzy byli karani pozbawieniem wolności lub czi za takie przestępstwa i zbrodnie, które ich czynią niegodnymi przyjęcia do tej kategorii. Nie będzie się jednak z reguły zaliczać na listę przestępstw politycznych.

4. **Wymagane dokumenty.** Celem wciągnięcia na listę zgłoszeń należy przynieść o ile możności swój paszport, metrykę urodzenia lub chrztu oraz świadectwa szkolne. Reflektujący na stanowiska oficerów lub podoficerów mają przedłożyć świadectwa szkolne w otwartej kopercie, z następującym napisem: 1) dokumenty (imię i nazwisko właściciela) 2) miejsce zamieszkania i ulica 3) powiat 4) miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń 5) numer listy ochotników (rubryki pod 4 i 5 będą wypełnione dopiero przy zgłoszeniu). Ponadto należy dołączyć opatrzoną takim samym napisem kartkę, która na odwrotnej stronie ma zawierać spis przedłożonych dokumentów.

5. **Wybór rodzaju broni.** Na razie tworzy się następujące rodzaje broni: piechota z oddziałami karabinów maszynowych, jazda, oddziały sanitarne i tabor. Każdemu ochotnikowi wolno prosić o wpisanie do listy zgłoszeń dla jednego z powyższych rodzajów broni. Ochotnicy jazdy, oddziałów sanitarnych oraz taborów mają przy wstąpieniu przyprowadzić o ile możności własnego konia, za którego po poprzedniem oszacowaniu wypłaci się zaraz wynagrodzenie. O ostatecznem przydzieleniu do jednego z powyższych rodzajów broni rozstrzyga general gubernatorstw warszawskie, na podstawie wyniku badania lekarskiego oraz stosownie do zapotrzebowania.

(d. n.)

TELEGRAMY

Co mówią hakatyści?

Berlin. (BK). Pisma ogłaszają oświadczenie niemieckiego „Ostmarken weroin“ w sprawie proklamowania Polski, które podkreśla, że związek dalszą swą działalność musi dostosować do tego aktu, przyczem rodzaj pracy zależny będzie od tego, w jakiej mierze Polacy uznają wewnątrz i zewnątrz granic swe wielkie obowiązki, jakie wynikają dla nich z nieporównanych zadań, które im dziś Niemcy wraz ze swymi sprzymierzeńcami nakładają jako owoc bezimiennych ofiar. Polacy otrzymują swobodne pole do rozwoju swej działalności narodowej, którą będą mogli prowadzić podług swych życzeń.

Deklaracja mówi dalej: Musimy więc z pewnością oczekiwać, że Polacy, po takim spełnieniu ich najgorętszych pragnień, spełnią żądanie, jakie Niemcy postawić muszą odnośnie do swego bezpieczeństwa militarnego, i jednolitego politycznego i gospodarczego rozwoju. Tudzież, że nasi polscy współobywatele zakończą spór narodowości-

wy w naszych wschodnich marchiach, staną na gruncie wytworzonych historycznie stosunków i współdziałać będą dla ogólnego dobra państwa.

„Corriere“ podnosi znowu znakomitą akcję lotników austro-węgierskich w rekognoskowaniu i ofenzywie.

Z KRAJU.

> **Kursa dla kobiet.** Koło ziemianek urzędują w Lublinie 6, 7, i 8 listopada kursa trzydniowe dla kobiet wiejskich, na których wygłoszone będą urozmaicone, ciekawe i pouczające odczyty i pogadanki. Ze względu na pożytek, jaki wywierają podobne kursy, zszlugują one na gorące poparcie tak ziemianstwa, jak również duchowieństwa wiejskiego, szczególnie przez namawiane kobiety wiejskich do przyjazdu na kursa. Niezmiernie przychylni się do tego księża proboszczowie, gdyby zechcieli lud zawiadomić o kursach z ambony.

> **Polski związek zawodowy pracujących kobiet** powstał w Lublinie i został zalegalizowany przez władze. Celem związku jest praca nad podniesieniem poziomu umysłowego, kulturalnego, i duchowego swych członkiń, a jednocześnie troska o polepszenie bytu materialnego i otaczanie opieką młodych, samotnych dziewcząt.

Z ŚWIATA.

☞ **Głóg jako surogat kawy.** Aby zaoszczędzić jęczmień, używany powszechnie jako surogat kawy, polecono w Niemczech zbieranie owoców głogu, które suszone na słońcu mają dawać produkt zastępujący dobrze inne surogaty kawowe. Zawiązało się już nawet towarzystwo akcyjne mające na celu przerabianie owoców głogu i placące za 1 kg. tych owoców suszonych i oczyszczonych z liści i gałązek po 20 fenigów. Może wobec drożyzny braku cykorji i u nas dałoby się coś podobnego urządzić, choćby w mniejszym zakresie.

Rodzina dr. Szymańskiego ze Skarżyska pow. Konecki gub. Radomska zawiadamia dr. Szymańskiego w Omsku, że wszyscy zdrowi, wiadomości otrzymujemy i na każdą odpowiadamy. 468—3

Urszula Pawlonka ze wsi Oleksów pow. Kozienski, gub. Radomska zapytuje syna Jakóba z żoną i dziećmi, ewakuowanych 1915 r., o miejsce ich pobytu i powodzenie. Rodacy proszeni o uwiadomienie matki o losie dzieci. 456—1

2 dni pozostało do ciągnięcia 2-jej klasy 37 Król. Węg. Lot. **grać można od 2-ch koron**

Niech więc każdy, kto dotychczas nie zaopatrzył się w los loteryjny śpieszy takowy nabyć, gdyż w 37 Król. Węg. Lot.

Wygrywające ogółem 14,459,000 Koron z główną wygraną w szczęśliwym wypadku 1,000,000 Koron co drugi numer wygrać musi

Losy w niewielkiej ilości pozostały do nabycia w Głównej Agenturze Król. Węg. Lot. Kl. na Królestwo Polskie: **M. MORAJNE I S-KA** RADOM, LUBELSKA 31 vis-a-vis cerkwi, w lokalu po „Złotym Ulu“.

UWAGA: Losy naszej agentury zaopatrzone w czerwony okrągły stempel, jak odbity obok. Główna agentura przy wygranych zachowuje absolutną dyskrecję, co do osobistości grających

LOS Y LOTERYI KLASOWEJ

VIII AUSTR. LOTERJA
115000 losów—57500 wygranych.
Ciągnięcie I klasy 12 i 14 grud. 1916.
Ceny. 1/8 5k. 1/4 10k. 1/2 20k. 1/1 40k.
Dokładny plan i czek dołączamy przy wysyłce losu.
Proszę zamówić kartkę pocztową w kantorze
LEONHARD LEWIN
Wiedeń I Wollzeile 29.

LEONHARD LEWIN WIEDEN I. WOLLZEILE 29.

445—5

Biblioteka Teatrów Amatorskich sztuki ludowe, patriotyczne w wielkim wyborze do nabycia w księgarni powszechnej **Jadwigi Czajkowskiej** Lubelska 40. 439—1

Antoni Ziemiński ze wsi Zalesie pow. Kozienski, gub. Radomska—zapytuje syna Jana, pracownika w biurze inżynierskim w Dęblinie, który wyjechał w 1915 r., o miejsce jego pobytu i powodzenie. 457—1